

Iceland
Liechtenstein
Norway

**Active
citizens fund**

СДРУЖЕНИЕ ЗА ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ПРАКТИКИ
проект "Граждани и експерти за прилагане на
зелените закони"
+359 885989593, sip.bulgaria@gmail.com,
www.zelenizakoni.com

Анализ-обосновка на необходимостта

от нов тип законодателен акт за реагиране на климатичните промени в България

Един повтарящ се извод в анализи на инициативата „Зелени закони“ през 2020 г. е, че в България политиката за реагиране на промени в климата не е в дневния ред на обществото. В същото време данни от наблюденията и резултати от изследвания свидетелстват за все повече неблагоприятни ефекти и увеличаващи се рискове от тези промени у нас. Тъй като сегашното законодателство не осигурява навременно реагиране на свързани с климатичните промени проблеми, е необходим нов национален законодателен акт за регламентиране на практически действия съобразно специфичните за страната рискове така, че по най-добър начин да се управляват тези рискове. От "Зелени закони" работим по идеята за такъв акт, както сме обявили в новина от 10.12.2020: <https://www.zelenizakoni.com/novini/blgariya-se-nuzhdae-ot-nov-tip-zakonodatelen-akt-za-klimatichnata-si-politika> .

В настоящия анализ разглеждаме необходимостта от осъществяване на политика за реагиране на промени в климата, правим кратък преглед на действията за реагиране на промени в климата в България към момента и обосноваваме предложение за Закон за управление на рисковете от неблагоприятни промени на климата в България, като маркираме възможни основни елементи/схема на такъв Закон.

Защо е необходимо да има политика за реагиране на промени в климата

Климатичните промени в съвременната епоха се проявяват по много и разнообразни начини в различните части на планетата. Данните от измерванията и научните изследвания, базирани на тези данни, показват, че в глобални мащаби промените в климата най-общо се характеризират със затопляне – т.е., повишение на средната глобална температура, като спрямо стойността ѝ за периода между 1880 и 1899 г. то е с 1.2°C. В регионални/континентални мащаби климатичните промени могат да са разнопосочни в даден момент - в един регион да има затопляне и/или засушаване, а в друг захлаждане и/или наводнения. В по-малки мащаби - отделни държави и райони в тях, промените в климата се «маскират» в още по-голямо разнообразие от прояви, което затруднява да се види общата картина.

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони," се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

„Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

В последните десетилетия все повече от ефектите на климатичните промени са отрицателни за хората. По данни на Световната метеорологична организация през 2020 г. нивата на въглероден диоксид в атмосферата са продължили да се увеличават, а „повишаването на атмосферните концентрации на CO₂ води до каскадни ефекти чрез други ключови климатични показатели ... и рискове за постигане на устойчиво развитие (https://library.wmo.int/doc_num.php?explnum_id=10444 - стр.23). В средствата за масова информация промените в климата най-често се представят чрез факти за рекордни температури, но през последните десетилетия тези промени се характеризират с все по-чести и по-интензивни екстремни прояви на времето по целия свят. Според [доклад на службата на ООН за намаляване на риска от бедствия](#), броят на тези явления е нарастнал от 3 656 в периода 1980-1999 г. на 6 681 в периода 2000-2019 г., или близо два пъти. Съответно, има все по-големи рискове за хората, свързани с климатичните промени (http://www3.weforum.org/docs/WEF_The_Global_Risks_Report_2021.pdf - фиг. II на стр. 12). Тези рискове са по-добре изразени в по-малки мащаби – национални и местни. Така например, в специализирано изследване за България се установява увеличение на рисковете и уязвимостта на основните сектори на икономиката от промени в климата (https://www.moew.government.bg/static/media/ups/articles/attachments/obshta_chast5ea57b35e2e39fef724cd5e98a2514dd.pdf).

Глобалният характер на процесите, обуславящи промени в климата, налага формирането на политики за реагиране на тези промени да става на международно ниво чрез съответни правно обвързващи споразумения. Основните такива към момента са Рамковата конвенция на ООН за изменение на климата (РКОНИК, <https://unfccc.int/>, <https://www.moew.government.bg/bg/ramkovata-konvenciya-na-organizaciyata-na-obedinenite-nacii-po-izmenenie-na-klimata-rkoonik/>), Протокола от Киото, който регламентира международните действия до 2020 г. включително (https://unfccc.int/kyoto_protocol, <https://www.moew.government.bg/bg/protokol-ot-kioto/>), и Парижкото споразумение, което задава рамката на действия за реагиране на промените в климата от 2021 г. нататък (<https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/what-is-the-paris-agreement>). В тези споразумения е заложена целта увеличението на средната глобална температура спрямо стойността ѝ в края на XIX век да се ограничи до 2°C към края на настоящия век.

Всяка страна, ратифицирала Парижкото споразумение, трябва да изготви план за действие в областта на климата - Национално определени приноси (НОП). В тези Планове страните информират за действия, които ще предприемат за намаляване на емисиите си парникови газове, както и действия да изградят устойчивост, като се адаптират към ефектите от променящия се климат. Страните от Европейския съюз (ЕС) участват съвместно за постигане целите на Парижкото споразумение, като поотделно нямат задължение за национално определени приноси, но трябва да изпълняват съответно законодателство в рамките на Съюза. Климатичните промени като основен приоритет в политиките на ЕС са заложили в обявената през декември 2019 г. рамка за Европейска Зелена сделка – „нова стратегия за растеж, която има за цел да превърне ЕС в справедливо и проспериращо общество, с модерна, ресурсноефективна и конкурентна икономика, без нетни емисии на парникови газове към 2050 г.“. Целите на действията за реагиране на промените в климата в ЕС са конкретизирани в приетите през декември 2020 г. документи за многогодишната финансова рамка в периода 2021-2027 г. и европейския план за възстановяване от кризата поради COVID-19. Всяка страна-членка трябва да допринесе съответно за постигане на тези цели.

Поради необходимостта от участие на много страни и отчитане на различни интереси, процесът на осъществяване на политики за реагиране на промени в климата и на международно, и на европейско ниво е много бавен. Това в голяма степен се дължи и на особеностите на тези политики, а именно:

- те са „горизонтални“ – по един или друг начин засягат всички сектори на икономиката и обществения живот, а дейностите за осъществяване на тези политики изискват участие и принос от всички държавни институции и органи, както и от бизнеса, неправителствените организации, гражданите;

- осъществяват се с много на брой и разнообразни действия, които са два основни вида: действия за смекчаване на неблагоприятни ефекти от климатични промени и действия за адаптиране към вече случващи се такива. Първият вид действия се определят от международните и европейски политики за реагиране на промени в климата, докато тези за адаптиране към климатични промени следва да се формират най-вече на национално ниво, като се отчитат в максимална степен специфичните национални условия.

Накратко, политиките за реагиране на промени в климата могат да се определят така: “Докато управленските модели за адаптиране имат за цел да отговорят на фактическото въздействие на климатичните промени в различни региони и стопански сектори, моделите за смекчаване (mitigation) на това въздействие са насочени към предотвратяване на причините за климатичните промени и главно към намаляване на емисиите на парникови газове (на стр. 16 в цитираното по-горе изследване за България на рисковете и уязвимостта).

Действия за реагиране на промени в климата в България

В България, макар страната да е ратифицирала всички международни споразумения за климата и е член на ЕС, и политиките, и повечето хора нямат разбирането, че климатичните промени оказват влияние и имат пряко значение за живота им. Липсват визия и осъществяване на национална политика с конкретни действия за реагиране на климатични промени, въпреки че данни от наблюденията и резултати от изследвания свидетелстват за все повече неблагоприятни ефекти от тези промени у нас. След влизането си в ЕС през 2007 г., България няма ясно формулирани национални цели и приоритети за развитието си, които да са консенсусно приети с оглед на националните нужди и интереси, като същевременно отразяват и допринасят за изпълнение на всички международни и европейски задължения на страната. Членството в ЕС, обаче, ни задължава да въвеждаме и изпълняваме съответно европейското законодателство.

По отношение на политиката за реагиране на климатични промени, за целта през 2014 г. бе приет Закон за ограничаване изменението на климата (ЗОИК, <http://www.parliament.bg/bg/laws/ID/14595>). Към този момент България е една от малкото страни в ЕС с подобен Закон. С него, обаче, се уреждат предимно правни отношения, произтичащи от задълженията на страната по международната и европейската схеми за търговия с квоти за емисии на парникови газове (ПГ). От приемането си досега ЗОИК е променян главно за да отразява/транспонира съответни Директиви на ЕС, най-вече – за изпълнение задълженията на страната по европейската схема за търговия с емисии на ПГ. Безспорно привеждането в съответствие на националното с европейското законодателство е необходимо, но предвид на все по-неблагоприятните

Проектът “Граждани и експерти за прилагане на зелените закони”, се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

„Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

ефекти от промени в климата у нас поради по-чести и по-интензивни екстремни прояви на времето, то е крайно недостатъчно като национална климатична политика.

Тук трябва да направим някои важни уточнения по отношение на ангажиментите за намаление на емисиите парникови газове като основен механизъм за постигане целите на международната и европейска политики за реагиране на промени в климата.

1. Трябва да се има предвид момента, спрямо който се отчита динамиката на емисиите парникови газове. Например, референтната година по РКОНИК за България е 1988 и по данни на Изпълнителната агенция по околна среда към МОСВ, за периода 1988-2018 г. емисиите на основните парникови газове са намалели както следва: CO₂ – 51.4%, CH₄ – 59.4%, N₂O – 50.1% (http://eea.government.bg/bg/dokladi/dokumenti/BG_NIR_2020.pdf - стр. 54). Намалението на сумарните емисии парникови газове на страната спрямо нивото им през 1990 г., обаче, е с 43%, а европейската цел е намаление на тези емисии с 55% до 2030 г. спрямо 1990 г. При това намалението на емисиите парникови газове в България в много голяма степен е свързано със спад на индустриално и земеделско производство в началото на прехода към пазарна икономика, а не на провеждане на политика за реагиране на промени в климата. Т.е., за да може България да допринесе за постигане на общата европейска цел, вече е наложително формулиране и осъществяване на конкретни действия за намаляване на сумарните емисии парникови газове у нас.
2. България участва и в европейската, и в международната търговия с квоти на емисии парникови газове съгласно Протокола от Киото, където страната като цяло има излишък от квоти за продажба. Затова, за разлика от повечето страни-членки на ЕС, досега не само че не се налагаше намаляване на общото за България количество емисии на парникови газове, а от продажбата на излишък от квоти страната имаше финансови постъпления. Така например МОСВ за 2020 г. е заложило цел за генериране на приходи за държавата от продажба на квоти за емисии в размер на 881 млн. лв. при консервативна оценка (<https://www.moew.government.bg/bg/ministerstvo/strategicheski-celi/prioriteti-za-2020/celi-na-ministerstvoto-na-okolnata-sreda-i-vodite-za-2020-g> -стр. 16). Не е така, обаче, в европейската търговия с емисии, където квоти получават големите източници на емисии - горивни инсталации като ТЕЦ за производство на енергия от въглища, петрол или газ, пещи в металургичната и химическата промишленост и др. на територията всяка страна. При недостиг на квоти – т.е. при изпускане на по-големи от допустимите количества емисии, тези инсталации трябва да закупуват квоти на текущи цени, което се отразява върху цената на тяхното производство (например, цената на произведената от ТЕЦ електро- или топлинна енергия).

Крачка напред по отношение на национална политика за реагиране на промени в климата бе изготвянето на Националната стратегия и Плана за действие за адаптация към изменението на климата, приети от МС на 23.10.2019 г. - „референтен документ, определящ рамка за действия за адаптиране към изменението на климата и приоритетни направления до 2030 г.“ (<https://www.moew.government.bg/bg/klimat/mejdunarodni-pregovori-i-adaptaciya/adaptaciya>). Наличието на този документ е необходимо, но недостатъчно условие за реално осъществяване на такава политика. Заложените в него действия – конкретизирани за 9 основни сектора (селско стопанство, биоразнообразие и екосистеми, гори, енергетика, човешко здраве, туризъм, транспорт, градска среда, води), обаче, са добра основа за формулиране и предприемане на практически мерки в тези сектори с оглед на адаптирането им към промени в климата.

Възможност за предприемане на действия за реагиране на промени в климата дават и националните програмни документи - Споразумение за партньорство (СП), Оперативни програми (ОП) и други, регламентиращи използването на средства от европейските фондове. След нотифициране от Европейската комисия (ЕК) тези документи стават национални законодателни актове. В тях е необходимо да се заложи изпълнение на изискването - като хоризонтален критерий, определена част от европейските средства по всички програмни документи да се използва за мерки, свързани с изменението на климата. В програмния период 2014-2020 г. това изискване беше за 20%, а за периода 2021-2027 г. е 30% от

евросредствата да се използват за такива мерки. ЕК, обаче, не дава инструкции как точно да се изпълнява това изискване и оценката се прави след приключване на програмния период.

Прегледът и анализът на документи по отношение интегрирането на политики и мерки за реагиране на промени в климата в СП и ОП на България за програмния период 2014-2020 г. най-общо показват добри намерения в началото и недобра реализация на тези намерения при изпълнение на ОП (<https://www.zelenizakoni.com/novini/operativnite-programi-v-blgariya-nyamat-realni-merki-za-klimatichnite-promeni>). По-конкретно, от „Зелени закони“ установихме, че:

- Заложените и в самите ОП, и в съпътстващите ги документи много общи формулировки на цели и критерии/мерки, свързани с политики за реагиране на промени в климата, по-скоро улесняват „усвояване“ на средствата, а не реални действия за използването им, така че и в краткосрочен, и в дългосрочен план да се посрещат предизвикателствата, свързани с климатичните промени.
- С изключение на ОП „Добро управление“, със средства от която в периода 2016-2018 г. бе финансирано разработването на Национална стратегия и План за действие за адаптация към изменението на климата, в останалите ОП е трудно да се намерят примери за реални действия по интегриране на политики за реагиране на промени в климата.
- Действията, свързани с осъществяване на политики за реагиране на промени в климата в България са предимно реактивни, а не про-активни – предприемат се основно в изпълнение/транспониране на задължителни актове на ЕС и без отчитане на национално специфични обстоятелства, в частност – на увеличаващите се специфични рискове от неблагоприятни ефекти на климатичните промени у нас.

Виждания за предлагания Закон за управление на рисковете от неблагоприятни промени в климата

През март 2020 г. ЕК предложи Европейски закон за климата (ЕЗК) - правно обвързващ акт за постигане целта за климатична неутралност на ЕС до 2050 г. Макар да не е окончателно приет на европейско ниво, това е много важен за осъществяване на общоевропейската и националните политики за реагиране на климатичните промени документ: в предложението на ЕК една от 6-те необходими стъпки за постигане на европейската цел е „адаптиране с цел укрепване на устойчивостта и намаляване на уязвимостта към последиците от изменението на климата.“ (https://ec.europa.eu/clima/policies/eu-climate-action/law_bg).

Проектът “Граждани и експерти за прилагане на зелените закони,” се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

„Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

Същевременно, формулирането и осъществяването на национална политика в която и да е сфера не трябва да зависи само от международни ангажменти на страната или от наличието и размера на външно финансиране. По отношение на политиките в сферата на околната среда, в частност – на политиката за реагиране на промени в климата, съществено важно е да се отчитат националните и местни особености като проява на глобални и регионални процеси. А в България от години не само не се решават, а още повече се задълбочават съществуващи проблеми не толкова и само от самите ефекти на климатичните промени, а от неразбиране и negliжиране на необходимостта да се провежда последователна климатична политика. От друга страна, осъществяването на климатична политика не може да стане с подход „на парче“ - чрез изменения и допълнения в други закони, дори в преходни и заключителни разпоредби на съвсем различни такива, каквито са обичайните законодателни практики у нас в последните години, нито с „политически“ решения.

От „Зелени закони“ смятаме, че сегашното законодателство в България не осигурява навременно реагиране на свързани с климатичните промени проблеми. Необходим е нов законодателен акт за регламентиране на практически действия така, че да се управляват по най-добър начин увеличаващите се рискове от неблагоприятни за хората промени на климата в България. Този акт трябва да отчита комплексния и хоризонтален характер на климатичната политика и да регламентира осъществяването ѝ съобразно специфичните условия в страната понастоящем и в близко бъдеще.

Нашето виждане е, че е крайно време да се започне практическа работа у нас за реагиране на проблеми от климатичните промени според специфичните за страната рискове. За целта ЗОИК може да се допълни съответно, за да регламентира прилагането в България на ново европейско законодателство и необходимите действия за смекчаване на неблагоприятни ефекти от климатични промени. Тъй като в този Закон е отделено много малко внимание на действия за адаптиране към случващите се промени в климата (основно - само в Чл. 9 от общо 83 члена в този Закон), възниква необходимост от законово регламентиране на такива действия, и по-специално – на действия за управление на натрупващите се специфични за България рискове. Цитираното по-горе изследване за рисковете и уязвимостта на основните сектори на икономиката от климатичните промени може да е основа за това, като то се провежда регулярно и съответно се актуализира. Стъпвайки на актуална оценка за рисковете, според нас новият Климатичният акт трябва:

- да зададе правила и механизми, общи за всички икономически области, така че да се фокусират усилията за управление на рисковете от неблагоприятни климатични промени в страната. Насоки за това има в ЕЗК, според който „трябва да се постигнат нулеви нетни емисии в ЕС като цяло, основно чрез намаляване на емисиите, инвестиране в екологосъобразни технологии и опазване на околната среда. Със законодателния акт ще се гарантира, че всички политики на ЕС допринасят за постигането на тази цел и че всички сектори на икономиката и обществото участват в нейното изпълнение.“ (https://ec.europa.eu/clima/policies/eu-climate-action/law_bg). Българският климатичен акт, обаче, не трябва просто да „превежда“/транспонира европейския Закон за климата, а да създаде необходимата законодателна основа за реално и системно осъществяване на национална политика за реагиране на промени в климата у нас;
- да прилага про-активен и цялостен подход, както и да е фокусиран върху превантивни действия, като във възможно най-голяма степен се прилага принципа на предпазливостта – да се формулират и финансират най-подходящи мерки за превенция на отрицателни последствия от климатичните промени. Това трябва да става на базата на оценка на рисковете и прилагане методите за управление на кризи, преодолявайки досегашни лоши практики.

Предлаганият нов Климатичен акт може да е структуриран в 2 части. Първата част да е „Общи положения“ и да включва текстове/членове за създаване на механизми за управление на рисковете от неблагоприятни климатични промени в България, като например:

- Установяване на задължителна практика за

- провеждане на научни изследвания за рискове от климатичните промени на територията на страната - чрез специална програма на МОН с финансиране от фонда „Научни изследвания“;

- оценка на специфичните за всеки сектор рискове на всеки 5 години, за реагиране на които да отговаря съответна държавна институция;

- постоянни информационно-обучителни събития за цялото общество, но специфицирани, включително със съответни медийни средства/форми, за различни групи – подрастващи, ученици, студенти, възрастни хора и пр., с цел подобряване на разбирането за същността и ефектите от климатичните промени, както и за начините да се реагира своевременно на свързаните с тях рискове.

- Осигуряване на широко гражданско участие в действия за реагиране в кризисни ситуации на местен принцип чрез

- провеждане на граждански асамблеи, които да се свикват при издадени предупреждения за кризисни ситуации, за да решават какви да бъдат и как да се предприемат и превантивни мерки, и мерки за справяне с последствията от такава ситуация, така че да се минимизират щетите от тях;

- създаване на специализирани доброволчески формирования, подготвени за координирани с местните власти/институции действия при кризисни ситуации. В тези формирования да има включени експерти с опит в различни области, които да предлагат конкретни решения за бързо и ефективно справяне с дадена кризисна ситуация съобразно специфичните обстоятелства в района/момента.

[Горното отразява заложеното в представения на 16.12.2020 г. Европейски пакт за климата, който „осигурява платформа, чрез която хора с най-разнообразни занятия да могат да влизат във връзка и заедно да разработват и осъществяват решения в полза на климата, независимо дали в малък или голям мащаб.“ (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/ip_20_2323).]

- Уреждане на правовата база за обявяване на криза и въвеждане на извънредно положение за свързани с климатичните промени ситуации

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони", се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

„Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

[Това е важно, като се има предвид, че според бившият конституционен съдия и преподавател Пламен Киров „нямаме закон, който да урежда различните видове извънредни положения“ (<https://bnr.bg/horizont/post/101416629/plamen-kirov>). Така в ситуацията на криза поради COVID-19 парламентът първо обяви извънредно положение и след това прие закон за извънредното положение. Други примери на лоша практика в този смисъл са действия на министъра на околната среда и водите, като: в изявление пред Народното събрание на 27.11.2020 г. министърът обяви опасност от предстояща водна криза в Бургас и региона – „Перник 2“, но на среща при министър председателя часове след това министър Димитров „отмени“ водната криза!]

Втората част да е „Осъществяване на практически действия в сфери/сектори на икономиката съобразно рисковете от неблагоприятни ефекти на климатичните промени за тях“. Тук специално внимание трябва да е отделено на сфери/сектори с най-големи рискове от неблагоприятни ефекти на тези промени, които същевременно са от първостепенна важност за сигурността, живота и здравето на хората. За всяка сфера/сектор да има членове за регламентиране на

- преглед на действащо законодателство за установяване дали и как в него е включено изискване за оценка и регулярна актуализация на специфичните рискове от неблагоприятни ефекти на климатичните промени и се направят съответни допълнения за това;
- установяване на връзка със закони в други сфери и осигуряване на допълващо се, а не дублиране на съдържание, съветно действия.

На този етап е трудно да се предложи по-конкретно съдържание на тази част. По-голяма детайлизация и за нея, и за първата част, би могло да се направи след провеждане на широко експертно обсъждане. Затова „Зелени закони“ организира работна среща с експерти от академичната общност и неправителствени организации. При постигане на съгласие относно необходимостта от предлагания Закон, структурата и съдържанието му ще бъдат съответно уточнени – променени, допълнени и пр., така че да се започне процес за изработване проект на такъв Закон.